

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
Bd. Unirii nr.37, Sector 3
București
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Destinatar:
**FIRICEL ALEXANDRU CU DOM
ALES LA SINDICATUL
POLIȚIȘTILOR DIN ROMÂNIA -
DIAMANTUL**
sector 4, București, STR.IENĂCHIȚĂ
VĂCĂRESCU, nr. 17A

DOSARUL NR. 37639/3/2016
Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: comunicare informații de interes
public (Legea Nr.544/2001)
Complet: C7 Fond-CA

Comunicare Adresă

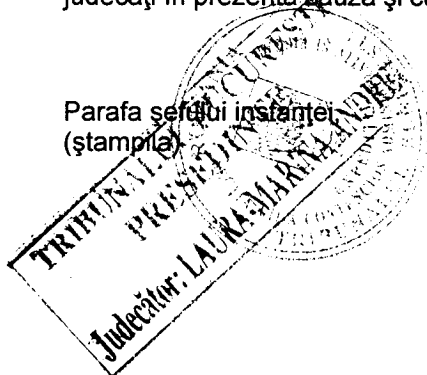
emisă la 29 noiembrie 2016

Stimată doamnă/Stimate domn,

În legătură cu dosarul având datele de identificare de mai sus, în calitate de **Reclamant**, vă comunicăm întâmpinarea și faptul că în termen de 10 zile de la primirea prezentei comunicări, aveți obligația de a depune răspuns la întâmpinare. Depuneți documentele solicitate și înscrisurile doveditoare într-un exemplar pentru instanță și câte un exemplar pentru fiecare parte, cf. art. 150 NCP.

Nota: cu copie întâmpinare formulată de IGPR și cu mențiunea de a preciza cu cine4 înțelegeți să vă judecați în prezenta cauză și cu mențiunea de a depune întâmpinare

Parafa șefului instanței
(stampila)

Semnătura grefierului,

INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

DIRECȚIA JURIDICĂ

Nr. 3664695/C-RL/21.11.2016

Ex. nr. ___/3

Tribunalul București
Dosar civil nr. 37639/3/2016
ex. pt. ....

C ă t r e,

TRIBUNALUL BUCUREȘTI

Secția a II-a de contencios, administrativ și fiscal

Domnului/ doamnei președinte,

Inspectoratul General al Poliției Române (în continuare I.G.P.R.), cu sediul profesional ales în municipiul București, strada Mihai Vodă, nr. 4 - 6, sector 5, tel. 021-208.25.25, fax nr. 021/316.66.55, cod fiscal nr. 4453144, cont IBAN nr. RO57TREZ7005005XXX000205, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a municipiului București, reprezentat prin Direcția Juridică, în calitate de pârât în dosarul civil nr. **37639/3/2016**, în temeiul dispozițiilor art. 205 din Codul de procedură civilă, formulează prezenta

Î N T Â M P I N A R E

la cererea de chemare în judecată introdusă de reclamantul **Firicel Alexandru** care solicită ca prin hotărârea pe care o va pronunța să dispună *obligarea instituției noastre să-i comunice acestuia informațiile solicitate prin scrisoarea formulată la data de 15 septembrie 2016, ora 22:33, la plata sumei de 1000 lei către acesta cu titlul de daune morale, precum și la plata cheltuielilor de judecată.*

1. Situația de fapt:

Prin scrisoarea înregistrată la Inspectoratul General al Poliției Române – Centrul de Informare și Relații Publice cu nr. 472028 la data de 21.09.2016, reclamantul Firicel Alexandru a solicitat să i se comunice informații în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informații de interes public, după cum urmează:

„Urmare comunicatului Asociației pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (<http://www.apador.org.blog/gratis-politia-romana-obligata-de-instnta-sa-publice-procedurile-de-lucru-in-cazul-legitimarii-si-conducerii-la-sectie/>).

Având în vedere art. 31 alin. (1) și (2) și art. 51 din Constituție respectiv prevederile Legii nr. 544/2001,

Vă solicit să îmi comunicați, gratuit, în termenul legal de 10 zile: procedurile Poliției Române privind legitimarea, amprentarea, fotografierea, conducerea administrativă la secție, percheziția corporală: sediilor (domiciliilor), autoturismelor/ autovehiculelor și a bagajelor.”.

Inspectoratul General al Poliției Române i-a răspuns reclamantului în termenul legal, prevăzut de art. 7 din Legea 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, la data de 23.09.2016, prin adresa cu nr. 472041.

Prin răspunsul transmis, reclamantului i-au fost comunicate următoarele:

„În prezent la nivelul I.G.P.R. singurul document în vigoare ce face obiectul hotărârii instanței de judecată este Dispoziția I.G.P.R. nr. 643/2005 pentru aprobarea manualului de bune practici de intervenție pentru polițistul de ordine publică.

În privința standardului M.A.I. nr. 005/2006, care a fost înlocuit cu Standardul M.A.I. nr. 005/2011 „Control intern/managerial./ proceduri formalizate. Conținut și formă de redactare”, instituția care poate certifica aplicabilitatea acestuia este emitentul, respectiv Ministerul Afacerilor Interne.

Menționăm că procedurile privind legitimarea, amprentarea, fotografierea, conducerea administrativă la secție, percheziția corporală, a sediilor, a autoturismelor/ autovehiculelor și a bagajelor au fost abrogate.

De asemenea, vă informăm că datele transmise către dumneavoastră au fost comunicate și asociației sus-menționate.”.

În acest context, apreciem că răspunsul formulat prin adresa cu numărul 472041 din data de 23.09.2016 este unul temeinic, conform cu prevederile legale și în concordanță cu cererile reclamantului, celui în cauză comunicându-i-se informațiile de interes public ce intră în sfera de competență a instituției noastre.

2. Pe fondul cauzei, vă solicităm respingerea prezentei cereri de chemare în judecată ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Rugăm instanța de judecată să constate că, în cauză, nu este vorba de un refuz nejustificat al instituției noastre de a soluționa cererea reclamantului, ci de un răspuns justificat pe baza dispozițiilor legale incidente.

Referitor la soluția pronunțată în dosarul civil nr. 23426/3/2015, pentru care reclamantul a adresat Inspectoratului General al Poliției Române scrisoarea din data de 15.09.2016, învederăm instanței de judecată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, ce a format obiectul dosarului nr. 23426/3/2015, Asociația pentru Apărarea Drepturilor omului în România – Comitetul Helsinki a solicitat instanței de judecată să dispună obligarea I.G.P.R. să-i comunice acesteia informațiile care au făcut obiectul scrisorii nr. 163/22.05.2015, precum și la plata unor daune morale în cuantum de 1000 de lei.

Prin Sentința civilă nr. 392 din 25.01.2016, Tribunalul București a admis în parte acțiunea și a dispus obligarea I.G.P.R. să comunice Asociației pentru Apărarea Drepturilor omului în România – Comitetul Helsinki care sunt actualele reglementări adoptate de I.G.P.R. și de M.A.I. în domeniile următoare: cazurile și procedura de legitimare, de amprentare, de fotografiere, de percheziție corporală, de control corporal și al bagajelor, precum și de conducere administrativă.

Împotriva Sentinței civile nr. 392 instituția noastră a formulat recurs.

Curtea de Apel București s-a pronunțat definitiv prin Decizia civilă nr. 4021 din data de 09.09.2016, în sensul respingerii recursului și menținerii hotărârii contestate.

La data de 23.09.2016, prin adresa nr. 472040, instituția noastră a informat Asociația pentru Apărarea Drepturilor omului în România – Comitetul Helsinki că singurul document în vigoare care vizează aceste domenii este Dispoziția I.G.P.R. nr. 643/2005 pentru aprobarea manualului de bune practici de intervenție pentru polițistul de ordine publică, cu mențiunea că în privința Standardului M.A.I. nr. 005/2006 înlocuit de Standardul M.A.I. nr. 005/2011 “Control intern/managerial. PROCEDURI FORMALIZATE. Conținut și formă de redactare”, singura instituție care poate certifica aplicabilitatea acestuia este emitentul Ministerul Afacerilor Interne.

Prevederile Dispoziției nr. 643/2005 pentru aprobarea manualului de bune practici de intervenție pentru polițistul de ordine publică referitoare la legitimare, conducere administrativă la secție, percheziție corporală, a sediilor, a autoturismelor/ autovehiculelor și a bagajelor au fost transpuse în următoarele proceduri de sistem: PRO – PS/POP 04 – I.G.P.R./DOP din 22.10.2012 privind legitimarea și stabilirea identității persoanelor; PRO – PS/POP 06 din 27.10.2008 privind controlul corporal al persoanelor; PRO – PS/POP 07 din 27.10.2008 privind controlul bagajelor persoanelor; PRO – PS/POP 08 din 08.12.2008 privind controlul vehiculelor; PS/POP 03 –

I.G.P.R./DOP (ED2) din 03.03.2014 privind conducerea persoanelor la sediul unităților de poliție, aplicabile tuturor structurilor Poliției Române.

Procedurile mai sus invocate și-au încetat valabilitatea odată cu intrarea în vigoare a Ordinului Secretarului General al Guvernului nr. 400 pentru aprobarea Codului Controlului Intern/Managerial al entităților publice, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 444 din 22 iunie 2015, acestea putând fi utilizate doar cu titlu de documentare.

În contextul în care procedurile și-au încetat valabilitatea, singurul act în vigoare care reglementează domeniile: cazurile și procedura de legitimare, de percheziție corporală, de control corporal și al bagajelor, precum și de conducere administrativă, este Dispoziția inspectorului general al Poliției Române nr. 643/2005 pentru aprobarea manualului de bune practici de intervenție pentru polițistul de ordine publică, așa cum i s-a comunicat și reclamantului, prin adresa nr. 472041/23.09.2016.

Răspunsul așa cum a fost formulat prin adresa cu numărul 472041 din data de 23.09.2016 nu întrunește conținutul constitutiv al unui refuz nejustificat, neputând fi reținut nici caracterul nelegal și nici abuziv al instituției noastre.

Dispoziția inspectorului general al Poliției Române nr. 643/2005 pentru aprobarea manualului de bune practici de intervenție pentru polițistul de ordine publică este singurul act emis de către Inspectoratul General al Poliției Române, în vigoare la momentul actual, care vizează domeniile: cazurile și procedura de legitimare, de percheziție corporală, de control corporal și al bagajelor, precum și de conducere administrativă, considerăm că în mod temeinic instituția noastră a comunicat reclamantei această reglementare.

În ceea ce privesc cazurile și procedura de amprentare și fotografiere, facem precizarea că Inspectoratul General al Poliției Române nu a emis acte care să reglementeze aceste domenii, temeiul și modul de efectuare al acestora fiind reglementat în cadrul Legii nr.135/2010, cu modificările și completările ulterioare, privind Codul de procedură penală, respectiv de art. 196, art.209 alin. (12), art. 138 alin. (1) lit. c), alin. (6), art.144 alin. (3).

În contextul arătat mai sus, considerăm că accesul liber și neîngrădit cu privire la informațiile de interes public solicitate a fost respectat și nu a fost adusă nicio atingere dreptului la informare al reclamantului. În consecință, subliniem faptul că nu a existat un **refuz nejustificat** a ofițerului responsabil cu Legea nr. 544/2001 în comunicarea informațiilor de interes public, după cum pretinde reclamantul.

Refuzul nejustificat este definit succint de Legea contenciosului administrativ ca fiind „*exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat și nepunerea în executare a actului administrativ emis ca urmare a soluționării favorabile a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile*”.

În concluzie, vă solicităm să respingeți acțiunea astfel cum a fost formulată de reclamantul Firicel Alexandru ca neîntemeiată.

2. Cu privire la capătul de cerere privind obligarea Inspectoratului General al Poliției Române la plata sumei de 1000 lei cu titlu de daune morale către reclamant, precizăm următoarele:

Daunele morale sunt apreciate ca reprezentând o atingere adusă valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică și psihică, demnitatea, ș.a.m.d..

Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, a consacrat prin dispozițiile pe care le cuprinde, posibilitatea instanțelor de judecată de a hotărî, pe baza dovezilor și elementelor concrete ale cauzei, asupra daunelor morale și materiale cerute de reclamant.

Admisibilitatea unei astfel de cereri este însă condiționată, în toate cazurile, de dovedirea prejudiciului moral, sau material după caz.

În speță, deși se solicită plata unor despăgubiri în cuantum de 1000 lei, reclamantul nu a arătat în ce constă prejudiciul moral suferit ca urmare a răspunsului primit la solicitarea sa, astfel nu

a făcut dovada lezării unor valori umane, precum demnitatea, onoarea sau reputația și chiar mai mult nu a probat întinderea prejudiciului.

De asemenea, învederăm instanței că potrivit dispozițiilor art. 253 alin. (4) din Codul civil, pentru ca instanța să poată stabili în ce măsură o astfel de cerere privind acordarea daunelor morale este întemeiată, **reclamantul trebuie să facă dovada atât a prejudiciului moral cât și a faptei ilicite, a raportului de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu cât și a vinovăției, precum și a autorului faptei prejudiciabile**, ceea ce în cauza de față, în opinia noastră, nu s-a realizat.

Așadar, pentru a se angaja răspunderea delictuală în sarcina Inspectoratului General al Poliției Române, Tribunalul trebuie să constate dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- Fapta să fie ilicită;
- Existența unei pagube;
- Vinovăția;
- Raportul de cauzalitate între fapta ilicită și pagubă.

Astfel, în absența dovedirii valorilor morale pretins lezate, a unor elemente care să constate în ce măsură au fost acestea, nedovedind nici gravitatea, nici importanța prejudiciului, capătul de cerere privind acordarea daunelor morale trebuie respins.

Pentru acordarea daunelor morale este nevoie de existența unor elemente probatorii adecvate, de natură să permită instanței găsirea unor criterii de evaluare a întinderii acestora. Așadar, din moment ce obiectul acestui dosar îl constituie accesul liber la informații, în astfel de situații orice prejudiciu suferit, indiferent de natura lui, trebuie dovedit. A proceda altfel, ar însemna o apreciere arbitrară și relativă a judecătorului.

Cu privire la **fapta ilicită**, facem mențiunea că aceasta nu există.

Învederăm instanței de judecată că instituția noastră a fost de bună credință și nu a dat dovadă de lipsă de interes față de solicitarea reclamantului. Astfel, Inspectoratul General al Poliției Române i-a comunicat reclamantului informațiile solicitate.

Apreciem că suma stabilită de reclamant ca reprezentând daune morale este nejustificată, instanța având datoria de a cerceta dacă acestea sunt întemeiate, iar dacă constată că sunt, de a proceda la individualizarea acestora în funcție de situația concretă.

S-a statuat că este greu de acceptat teza că daunele morale pot fi acordate "în lipsa oricărui element probator" și "fără nicio motivare". Astfel, chiar Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția civilă, prin decizia civilă nr. 3812/2000, a apreciat că "*stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu nepatrimonial include o doză de aproximare, dar instanța trebuie să aibă în vedere o serie de criterii cum ar fi consecințele negative suferite de cel în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială*".

Pentru ca instanța să poată aplica aceste criterii, apare însă necesar ca cel ce pretinde daunele morale să producă argumente și indicii din care să rezulte în ce măsură drepturile personale nepatrimoniale i-au fost afectate, urmând ca în funcție de aceste argumente să se poată proceda la o evaluare a despăgubirilor ce urmează să compenseze prejudiciul suferit.

Precizăm faptul că angajarea răspunderii nepatrimoniale nu este posibilă numai pe simple supoziții și interpretări, ci pe probe certe și temeinice din partea reclamantului. Așadar, pentru stabilirea daunelor morale este necesar să se administreze probe corespunzătoare care să contureze atât dimensiunile suferințelor pricinuite cât și întinderea prejudiciului moral cauzat, în lipsa acestora instanța nu se poate pronunța pe măsuri incerte și viitoare abuzive și discreționare.

Cu privire la **existența unei pagube materiale**, reclamantul nu a făcut nicio dovadă în acest sens, susținerile sale rămânând nefondate și nedovedite, motiv pentru care apreciem că acest capăt de cerere **nu îndeplinește condiția unui prejudiciu cert atât în privința existenței, cât și în privința posibilității de evaluare, pentru a putea atrage răspunderea instituției noastre.**

Rugăm instanța de judecată să constate că acest capăt de cerere nu este întemeiat, nefiind întrunite condițiile răspunderii civile delictuale în condițiile în care reclamantul nu a dovedit suportarea unui prejudiciu. Chiar dacă în practica CEDO s-a stabilit că simpla încălcare a dreptului unei persoane îi produce acesteia un prejudiciu moral, această prezumție de vătămare nu este suficientă pentru obligarea autorității la repararea prejudiciului pretins în condițiile în care nu se coroborează cu alte mijloace de probă.

În ceea ce privește **vinovăția**, aceasta nu există deoarece fapta ilicită nu există.

Cu privire la **raportul de cauzalitate**, existența acestuia nu poate fi dezbătută, în contextul în care fapta ilicită și vinovăția nu există, iar paguba nu a fost dovedită.

Având în vedere că instituția noastră a comunicat reclamantului informațiile publice potrivit dispozițiilor Legii nr. 544/ 2004 privind liberul acces la informațiile de interes public, rugăm instanța de judecată să constate că nu sunt îndeplinite condițiile angajării răspunderii delictuale.

3. Referitor la capătul de cerere privind obligarea Inspectoratului General al Poliției Române la plata cheltuielilor de judecată, apreciem că solicitarea este nejustificată în condițiile în care instituția noastră a procedat în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, iar reclamantul nu a dovedit existența unui act sau fapt juridic ilicit al pârâtului de natură să conducă la declanșarea procesului din culpa sa.

Având în vedere cele expuse mai sus, rugăm instanța de judecată să respingă acțiunea reclamantului ca nefondată.

În susținerea cererii de respingere a acțiunii reclamantului, vă solicităm să admiteți proba cu înscrisurile depuse de către instituția noastră la dosarul cauzei.

Depunem prezenta întâmpinare în două exemplare, din care unul pentru comunicare.

Conform dispozițiilor art. 223 din Codul de procedură civilă, solicităm judecarea cauzei și în lipsa reprezentantului instituției.

Cu deosebită stimă,

ÎMPUTERNICIT DIRECTOR DIRECȚIA JURIDICĂ
Comandor șef de poliție
STOICĂ IONUT

R O M Â N I A
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

CENTRUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE

CĂTRE,

Domnul Alexandru Firicel

Urmare a punerii în executare a Sentinței civile nr. 392/25.01.2016 a Tribunalului București pronunțată în dosarul nr. 23426/3/2015, prin care I.G.P.R. **are obligația de a comunica Asociației pentru Apărarea Drepturilor Omului în România-Comitetul Helsinki actualele reglementări adoptate de I.G.P.R. în domeniile cazurilor și procedurilor de amprentare și de fotografiere, de legitimare, de percheziție corporală, de control corporal și al bagajelor, precum și de conducere administrativă, vă comunicăm următoarele:**

În prezent la nivelul I.G.P.R., singurul document în vigoare ce face obiectul hotărârii instanței de judecată este Dispoziția I.G.P.R. nr. 643/2005 pentru aprobarea manualului de bune practici de intervenție pentru polițistul de ordine publică.

În privința standardului M.A.I. nr. 005/2006, care a fost înlocuit de Standardul M.A.I. nr. 005/2011 „Control intern/managerial. \proceduri formalizate. Conținut și formă de redactare”, instituția care poate certifica aplicabilitatea acestuia este emitentul, respectiv Ministerul Afacerilor Interne.

Menționăm că procedurile privind legitimarea, amprentarea, fotografierea, conducerea administrativă la secție, percheziția corporală, a sediilor, a autoturismelor/autovehiculelor și a bagajelor **au fost abrogate.**

NESECRET
București
Nr . 472041/23.09.2016

Ex.nr.2/2

De asemenea, vă informăm că datele transmise către dumneavoastră au fost comunicate și asociației sus-menționate.

Vă mulțumim pentru încrederea acordată și vă asigurăm de întreaga noastră disponibilitate în rezolvarea problemelor ce intră în competența informațiilor de interes public.

Cu deosebită stimă,

Responsabil Legea 544/2001

Subcomisar de poliție

Rădoi Răzvan

BUCKINGHAM
3/12/50